

DE RAAD VAN TUCHT
VAN DE STICHTING
TUCHTRECHTSPRAAK SCHEIDINGSBEMIDDELING

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

Mevrouw wonende te, hierna te noemen: “klaagster”

tegen

Mevrouw, kantoorhoudende te, hierna te noemen: “verweerster”

1. Procedureverloop:

- 1.1 Klaagster heeft op 20 november 2014 bij het secretariaat van de Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsmediators, hierna te noemen: “vFAS”, een klacht ingediend tegen verweerster. Verweerster heeft hierop bij brief d.d. 15 januari 2015 gereageerd. Klaagster heeft aangegeven bij fax van 29 januari 2015 geen behoefte te hebben aan het gesprek met de secretaris van de vFAS, zoals bedoeld in art. 4 van het klachtenreglement.
- 1.2 Bij brief d.d. 11 februari 2015 heeft klaagster een klacht ingediend bij de secretaris van de Raad van Tucht. Verweerster heeft hierop bij e-mail d.d. 5 maart 2015 gereageerd.
- 1.3 De Raad van Tucht heeft kennis genomen van de hiervoor onder 1.1 en 1.2 genoemde gewisselde stukken.
- 1.4 Op 11 mei 2015 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Klaagster en verweerster zijn verschenen. Klaagster werd ter zijde gestaan door mr., advocaat te

2. Vaststaande feiten

Verweerster is echtscheidingsmediator en lid van de vFAS. Op 5 september 2008 heeft een eerste bemiddelingsgesprek plaatsgevonden en tijdens dat bemiddelingsgesprek is tevens door klaagster en haar thans ex-echtgenoot de vFAS-bemiddelingsovereenkomst ondertekend. Tijdens deze bijeenkomst is een door de ex-echtgenoot en klaagster opgesteld conceptconvenant overgelegd en bij brief d.d. 10 september 2008 heeft verweerster dit convenant aangepast en de gemaakte afspraken verwerkt in een door haarzelf opgesteld concept convenant. Dit convenant is op 12 september 2008 besproken. De ex-echtgenoot van klaagster kon bij dat gesprek niet aanwezig zijn, maar heeft wel telefonisch aan dit gesprek deelgenomen. Klaagster en haar ex-echtgenoot zijn vervolgens overgegaan tot ondertekening van het convenant op 17 september 2008 en vervolgens heeft de rechtbank Arnhem op 6 oktober 2008 een beschikking gegeven waarin de echtscheiding is uitgesproken. Die echtscheiding is vervolgens ingeschreven in het register van de burgerlijke stand.

3. Klacht

Klaagster heeft de volgende klachten opgeworpen:

- 1) Klaagster verwijt verweerster dat zij geen onderzoek heeft verricht naar de vraag aan wie de woning in in eigendom toebehoorde. Verweerster is er van uitgegaan dat klaagster en haar ex-echtgenoot beiden hiervan eigenaar waren, maar de eigendom behoort aan een vennootschap toe. Hierdoor is klaagster, naar thans is gebleken, ernstig in haar belangen geschaad.
- 2) Klaagster klaagt tevens dat er in het vermelde convenant ten onrechte niet is overgegaan tot verdeling van de aandelen in de vennootschap.
- 3) Voorts heeft verweerster geen aandacht besteed aan de vraag wat er moet gebeuren als de afspraken door één der partijen niet nagekomen worden. Verweerster had bijvoorbeeld nadere afspraken in het convenant dienen op te nemen omtrent de internationaalrechtelijke problemen dan wel hiervoor een voorziening moeten treffen.
- 4) Ook had verweerster de zakelijke afspraak van art. 5.1 van het echtscheidingsconvenant, waarin de ex-echtgenoot van klaagster een omzet van tenminste € 25.000,00 aan haar garandeerde, juridisch (meer) afdwingbaar moeten maken door ondertekening van de ex-echtgenoot van klaagster in zijn hoedanigheid als bestuurder van de onderneming.
- 5) Voorts is er een niet-wijzigingsbeding opgenomen met betrekking tot het niet betalen van partneralimentatie en had verweerster klaagster beter moeten voorlichten over de gevolgen hiervan.

- 6) Tenslotte zijn er geen afspraken gemaakt over de opbrengst van de
(behorende bij de woning in) in de periode dat de woning nog niet verkocht zou zijn en ook dit zorgt nog steeds voor problemen. Ook hier had verweerster meer aandacht aan moeten besteden.

Samenvattend stelt klaagster dat verweerster in strijd met de gedragsregels 17 en 18 van de vFAS-gedragsregels heeft gehandeld.

4. Verweer

- 4.1 Verweerster heeft zich hiertegen verweerd. Zij stelt dat klaagster en haar ex-echtgenoot haar niet goed hebben geïnformeerd ten aanzien van het eigendom van de woning en zij hebben tevens geen melding gemaakt van het bestaan van de vennootschap. Verweerster meent dat zij mocht afgaan op hetgeen klaagster en haar ex-echtgenoot haar zelf hadden medegedeeld. Daarnaast heeft verweerster klaagster en haar ex-echtgenoot een conceptconvenant toegezonden en had het op hun weg gelegen om na ontvangst en lezing van het conceptconvenant, deze informatie, die bij hen op dat moment bekend was, te vermelden. Verweerster kan niet worden verweten dat de verhoudingen tussen klaagster en haar ex-echtgenoot thans ernstig zijn verstoord. Verweerster meent verder dat het haar niet kan worden verweten dat zij geen aandacht heeft besteed aan toepasselijk recht dan wel een forumkeuzebepaling had moeten opnemen. Aan haar is de taak gegeven een convenant op te stellen en als er daarvan nakoming dient te worden gevraagd, moet ieder der partijen zich wenden tot een afzonderlijke advocaat. Ook kan verweerster niet worden verweten dat de ex-echtgenoot van klaagster zich niet houdt aan het gestelde in art. 5.1. van het convenant. Ook hierin is zij niet volledig geïnformeerd door klaagster en haar ex-echtgenoot en had zij niet meer kunnen doen dan het opnemen van de inspanningsverplichting in het convenant, zoals zij ook gedaan heeft.

Ten aanzien van het niet-wijzigingsbeding meent verweerster dat zij klaagster en haar ex-echtgenoot hierover wel degelijk voldoende heeft voorgelicht. Zij verwijst daartoe naar haar correspondentie aan klaagster en haar ex-echtgenoot hieromtrent.

5. **Beoordeling van de klacht**

Beoordelingskader

- 5.1 De Raad van Tucht toetst de klacht in al haar onderdelen aan de door de algemene ledenvergadering vastgestelde gedragsregels voor scheidingsbemiddelaars, aan de inhoud van de bemiddelingsovereenkomst en meer in het algemeen aan ongeschreven regels waaraan een behoorlijk bemiddelaar zich dient te houden.

Inhoudelijke beoordeling

- 5.2 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht als volgt. Een echtscheidingsmediator draagt zorg voor een juridisch juiste verwerking van de aangeleverde gegevens in een convenant. Daaruit voortvloeiende dient een echtscheidingsmediator zich te vergewissen van de gegevens waarop een convenant wordt gebaseerd. In dat verband mag het van de echtscheidingsmediator verwacht worden dat hij of zij eigendomsakten van vermogensbestanddelen die verdeeld moeten worden bij de partijen opvraagt. Dat heeft verweerster niet gedaan en dat kan haar worden verweten. Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.
- 5.3 Ten aanzien van het tweede klachtonderdeel, te weten het feit dat verweerster geen aandacht heeft besteed aan de vennootschap, overweegt de Raad van Tucht dat dit onderdeel niet kan slagen. Van verweerster kan niet verwacht worden dat zij kennis draagt van vermogensbestanddelen die door klaagster en haar ex-echtgenoot niet aan haar kenbaar waren gemaakt. Dit was anders voor wat betreft de hiervoor genoemde woning in Verweerster wist immers dat deze woning er was, zodat het, zoals hiervoor is overwogen, dan op haar weg had gelegen hieromtrent de nadere juridische stukken op te vragen. Dat kan haar niet verweten worden ten aanzien van een vennootschap waarvan het bestaan niet aan haar was medegedeeld. Op deze grond dient dan ook het tweede klachtonderdeel te worden afgewezen.
- 5.4 Ten aanzien van het derde klachtonderdeel overweegt de Raad van Tucht dat het niet de taak van verweerster is om nadere afspraken in het convenant op te nemen ter zake van mogelijke internationaalrechtelijke problemen. Los van de juridische vraag of dit in casu überhaupt wel kon dan wel of dit in het belang van klaagster was, behoort een regeling hoe en waar nakoming van een convenant het beste gevorderd kan worden, niet tot de opdracht die verweerster op basis van de bemiddelingsovereenkomst heeft gekregen. De Raad van Tucht

ziet ook niet in dat zonder een daartoe strekkende vraag van cliënten dit redelijkerwijs van een echtscheidingsmediator verwacht mag worden. In artikel 6.3 van het convenant was overeengekomen, zoals te doen gebruikelijk, dat bij problemen in de uitvoering van het convenant klaagster en haar ex-echtgenoot zich opnieuw tot verweerster konden wenden en daarna eventueel tot een eigen advocaat. Meer kon van verweerster niet verwacht worden.

- 5.5 Ten aanzien van het klachtonderdeel dat verweerster de zakelijke afspraak in art. 5.1 onjuist in het convenant heeft opgenomen, overweegt de Raad van Tucht dat dit klachtonderdeel niet kan slagen. Verweerster heeft in dit artikel opgenomen dat “de man dan wel het door hem alleen dan wel met een derde uitgeoefende bedrijf” verplicht is klaagster opdrachten te verstrekken die tot en met december 2009 voor klaagster een te factureren omzet opleveren van € 25.000,--. Daarnaast is in art. 5.3 nog opgenomen dat in het geval er niet kan worden voldaan aan het bedrag dat in art. 5.1 is overeengekomen, de man dit bedrag onder inhouding van een percentage van 30, zijnde de gefixeerde belastingdruk, zal aanvullen. Meer dan het vastleggen van deze afspraak tussen klaagster en haar ex-echtgenoot kon van verweerster niet verwacht worden. Het feit dat de ex-echtgenoot van klaagster dit artikel tot op heden niet is nagekomen, kan verweerster niet worden verweten.
- 5.6 Ten aanzien van het klachtonderdeel dat verweerster onvoldoende heeft stil gestaan bij het niet-wijzigingsbeding overweegt de Raad van Tucht dat uit het verhandelde ter zitting duidelijk is geworden dat de uitgangspunten van klaagster en haar ex-echtgenoot waren dat ieder in zijn of haar eigen levensonderhoud kon voorzien. Als de ex-echtgenoot van klaagster de overeenkomst was nagekomen, had klaagster ook geen behoefte gehad aan partneralimentatie. Klaagster heeft ook ter zitting bevestigd dat dit zo besproken is. In dat opzicht kan zij nu vanwege het feit dat de ex-echtgenoot van klaagster de overeenkomst thans niet nakomt niet stellen dat verweerster verzuimd heeft het niet-wijzigingsbeding niet meer toe te lichten dan zij gedaan heeft. Daarnaast was opname van het beding ook in overeenstemming met de uitgangspunten van klaagster en haar ex-echtgenoot op dat moment. Bovendien is uit het dossier gebleken dat er wel degelijk over het beding is gesproken. Ook hierop stuit dit klachtonderdeel af.
- 5.7 Ten aanzien van de laatste klachtonderdeel, dat er geen afspraken zouden zijn gemaakt over de opbrengst van de in de periode waarin de woning nog niet verkocht was, overweegt de Raad van Tucht dat er wel degelijk afspraken hierover zijn gemaakt. Zie in dit verband het bepaalde in artikel 3.3 van het echtscheidingsconvenant, maar dat ook hier het zo

is dat deze afspraken niet worden nagekomen. Ook dit is, hoe vervelend ook voor klaagster, iets dat verweester niet kan worden verweten.

Slotsom

- 5.8 Het bovenstaande brengt mee dat het eerste klachtonderdeel gegrond wordt verklaard en dat de overige klachtonderdelen ongegrond dienen te worden verklaard.

Beslissing

Verklaart de klacht in al haar eerste onderdeel gegrond en in de overige onderdelen ongegrond.

Aldus gewezen door mr. C.A.R.M. van Leuven, voorzitter, mr. A.W.C.M. Zwanenburg en mr. J.U. van der Werff, leden, in aanwezigheid van mr. I.J. Pieters, secretaris en uitgesproken te Den Bosch op 8 juni 2015 door de voorzitter.

Secretaris

Voorzitter